

SLOVENŠČINA

Cilji: - razvijajo zmožnost dvosmernega sporazumevanj;

Razumejo, uporabljajo in ponazarjajo jezikovne izraze: neumetnostno besedilo, prošnja, zahvala, opravičilo

PROŠNJA – 2. ura

Kadar PROŠNJO napišemo, je potrebno vedeti, komu in zakaj prošnjo napišemo.

Ko prosiš starše, prijatelje in jim napišeš krajše sporočilo po telefonu, na listič, je prošnja preprosta in kratka. Uporabimo besedico PROSIM.

Če PROŠNJO napišemo komu drugemu, npr. učiteljici, drugemu odraslemu..., pa mora biti pravilno oblikovana.

Tistemu, ki prošnjo napiše, rečemo **SPOROČEVALEC**, tistemu, ki prošnjo prejme, rečemo **NASLOVNIK**.

Oglej si ponovno Anjino prošnjo v DU, str. 69 in odgovori na vprašanja (lahko ustno) na strani 70 – DELI PROŠNJE.

V zvezek bomo sedaj prepisali PROŠNJO s pisanimi črkami.

PROŠNJA

Topolšica, 19. 3. 2020

Spoštovana učiteljica!

Prosim Vas, da mi v petek, 27. 3. 2020, omogočite, da bom lahko preko elektronske pošte ali kako drugače, opravil do konca bralno značko. Prebrati sem moral le še eno knjigo. Sporočite mi, na kakšen način lahko to opravičim sedaj, ko imamo pouk na daljavo.

Lep pozdrav

Jure Novak

Prošnje imajo svoje dele. Z barvnimi črkami sem označila posamezne sestavine:

Topolšica, 19. 3. 2020

Vsaka prošnja mora imeti naveden **kraj in datum**, običajno v desnem kotu zgoraj. Med krajem in datumom stoji **vejica**.

Spoštovana učiteljica!

Nagovor je namenjen naslovniku in je odvisen od tega,

komu je namenjen (mami, sošolcu, učiteljici...) Če je namenjen neuradni osebi, lahko napišemo DRAGA MAMA ali kaj podobnega.

VSEBINA

V vsebini napišemo, kaj prosimo. Pri tem uporabimo besedico

PROSIM. Če se le da, uporabimo tudi bolj natančne podatke – kdaj potrebujemo, kje potrebujemo, zakaj ....

Lep pozdrav

Pozdrav napišemo levo spodaj, v tem primeru ne pišemo vejice ali drugega ločila.

Jure Novak

Podpis se napiše v desnem vogalčku, ne čisto na dnu (glej prošnjo).

Vsebino prošnje lahko napišemo na dva načina. Če v nagovoru uporabimo ločilo klicaj, vsebino pišemo z veliko začetnico.

Če v nagovoru uporabimo vejico, nadaljujemo vsebino z majhnimi črkami. (glej DU, str. 70 dva primera pod pravopisnim opomnikom).

Tudi zaključki prošenj so lahko različni – DU, str. 71. Dobro si preberi PRAVOPISNI OPOMNIK spodaj in ga prepisi v zvezek z rdečo.